

[Helga Pedersen.]

sig bemyndigelse til at fastsætte almindelige bestemmelser for fangst, fiskeri og jagt, derunder helt forbyde visse metoder samt omladning. Der er ikke i de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, meget udførlige betragtninger vedrørende motiveringen herfor, så også det vil jeg finde det rimeligst at drøfte i udvalget. Det forekommer mig noget betænkeligt, at ministeren under ét skal have bemyndigelse vedrørende de erhvervsmæssige problemer og visse rent tekniske problemer med hensyn til metoder m. v. Det burde i hvert fald overvejes, om der ikke var anledning til mere i enkelt-heder ved lovgivningsbestemmelser at regulere disse forhold.

Mit parti er dog indstillet på en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag, som jeg hermed kan anbefale.

Ninn-Hansen: Den højtærede minister for Grønland nævner i den skriftlige fremsættelse udenrigsministerens redegørelse i folketinget den 31. maj 1960, hvori det bl. a. hedder:

„På denne baggrund er det regeringens opfattelse, at det rene 12 mile fiskeriterritorium ved Færøerne og Grønland er en rimelig ordning, og regeringen vil lægge sin politik an i overensstemmelse hermed.“

Den politik, regeringen hermed har angivet, kan vi give tilslutning til. Det gælder, når det som her drejer sig om at få fastlagt denne 12 mile grænse for Grønland, og det gælder også for Færøernes vedkommende.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen nævnte fiskerigrænsen ved Færøerne; men i praksis gælder jo i dag ikke en 12 mile, derimod en 6 mile grænse for Færøerne. Hvis den højtærede udenrigsminister havde været til stede, ville jeg gerne have hørt nærmere om, hvorledes det forholder sig med de forhandlinger, ministeren fører med Storbritannien om dette spørgsmål. Der har været et forlydende fremme om, at pr. 1. april skulle der ske en fiskerigrænse-udvidelse for Færøernes vedkommende; jeg synes derfor, det må have interesse for tinget at høre, hvordan disse forhandlinger med Storbritannien skrider frem. Jeg kan ikke forvente, at den højtærede minister for Grønland kan besvare dette spørgsmål i dag,

men jeg vil anmode om, at det ønske, mit parti har om at høre nærmere om forhandlingerne med Storbritannien, går videre til den højtærede udenrigsminister, således at ministeren eventuelt kan give tinget en redegørelse for, hvornår der kan forventes en udvidelse af fiskerigrænserne ved Færøerne.

Vi kan give tilslutning til det foreliggende lovforslag vedrørende udvidelsen til en 12 mile grænse. Det er rigtigt, som det er hævdet, bl. a. af det ærede medlem frk. Helga Pedersen, at denne udvidelse har meget stor betydning for det grønlandske erhvervsliv, ligesom den har det for Færøernes erhvervsliv; men jeg tror, det vil være rigtigt — som det ærede medlem frk. Helga Pedersen nævnte — at få en udvalgsbehandling. Vi ønsker også at få oplyst, med hvilke midler man vil hævde den nye fiskerigrænse ved Grønland. Det er jo ikke tilstrækkeligt at bestemme, at grænseudvidelse skal ske; det er heller ikke tilstrækkeligt at have hurtiggående fartøjer. Det er selvfølgelig meget afgørende, at man har det; det er også af stor betydning, at der bliver givet de rette instruktioner, og i betragtning af den afslutning, som sagen om „Red Crusader“ fik, synes jeg, der er en berettiget tvivl om, hvilke instruktioner det er, der bliver givet, når det gælder hævde af fiskerigrænserne.

Hvad det erhvervsmæssige spørgsmål angår, kan vi jo håbe, at denne yderligere sikring af den grønlandske befolknings interesser må betyde, at det ikke som nu skal være således, at kun ca. 7 pct. af de fisk, der fanges ved Grønland i de grønlandske farvande, fanges af den grønlandske og den danske befolkning. Vi ved jo, at en meget stor part, altså de ca. 93 pct., fanges af andre nationers trawlere, der driver fiskeri ved Grønland. Denne udvidelse af grænsen vil for Grønlands vedkommende betyde, at man nu i højere grad end hidtil må interessere sig for trawlerfiskeriet, og det er vort håb, at man i hele den grønlandske erhvervspolitik vil lægge vægt på at få udnyttet de muligheder, denne udvidelse af fiskerigrænsen giver.

Jeg vil i den forbindelse gerne spørge den højtærede minister, om det vil være rigtigt at fastholde bopælskravet i den lovgivning om erhverv i Grønland, vi her behandler. Jeg tror ikke, det er rigtigt på